

ความต้องการพัฒนาสมรรถนะของกลุ่มครูช่างอุตสาหกรรม ผู้เกษียณอายุให้สามารถประกอบอาชีพเสริมในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

The Need to Develop the Competency of Retired Industrial Teachers to be Able to Pursue Additional Careers in The Digital Economy Era

เจตริน กายอรุณสุทธิ์¹ กุลทรัพย์ ทองประสิทธิ์² และธีรวุฒิ บุญโยสมณ³

Jatrin Guyaroonsoonth¹ Kunlasap Thongprasit² and Teravuti Boonyasophon³

¹ ภาควิชาการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและทรัพยากรมนุษย์ คณะพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

Department of Industrial Business and Human Resource Development, Faculty of Business and Industrial Development, King Mongkut's University of Technology North Bangkok

^{2,3} คณะพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

Faculty of Business and Industrial Development, King Mongkut's University of Technology North Bangkok

Corresponding Author: E-mail: Jatrin.guy@gmail.com

Received: 12 ก.พ. 65 Revised: 26 มี.ค. 65 Accepted: 11 พ.ค. 65

DOI: 10.14416/j.ted.2024.06.004

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาสมรรถนะของกลุ่มครูช่างอุตสาหกรรมผู้เกษียณอายุให้สามารถประกอบอาชีพเสริมในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ กลุ่มครูช่างอุตสาหกรรมที่เกษียณอายุตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560 ถึงปี พ.ศ. 2564 จำนวน 38 คน และกลุ่มครูช่างอุตสาหกรรมที่จะเกษียณอายุตั้งแต่ปี พ.ศ. 2565 ถึงปี พ.ศ. 2569 จำนวน 78 คน รวมทั้งหมดจำนวน 116 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัย พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมมีความต้องการพัฒนาสมรรถนะด้านความรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ 3 อันดับแรก พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมมีความต้องการเพิ่มพูนความรู้การสร้างคอนเทนต์ที่น่าสนใจ และเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาการใช้ Facebook Marketing ในการส่งเสริม e-Business และเทคนิควิธีการถ่ายภาพสินค้าให้สวยงามอยู่ในระดับมาก สำหรับความต้องการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ 3 อันดับแรก พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมมีความต้องการเพิ่มพูนทักษะวิธีการใช้ Facebook Marketing ในการส่งเสริมธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์ (e-Business) มากที่สุด รองลงมาวิธีการใช้เครื่องมือพื้นฐานของการตลาดผ่านสื่อสังคมออนไลน์ และวิธีการโพสต์ขายสินค้าในรูปแบบคลิปวิดีโอ การถ่ายภาพ การตกแต่งภาพให้สวยงาม ซึ่งอยู่ในระดับมากทั้ง 3 ข้อ ในขณะที่ความต้องการพัฒนาสมรรถนะด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ 3 อันดับแรก พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมมีความต้องการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ความกล้าคิด

คำสำคัญ: การพัฒนาสมรรถนะ ครูช่างอุตสาหกรรม อาชีพเสริม เศรษฐกิจดิจิทัล

According to the in-depth interview with the experts, the capability development of retired industrial technique instructors for second career in the digital economy era should pay attention on fundamental knowledge in digital marketing tools, e-business system, and e-commerce applications. The experts also suggest that utilizing social media for business such as Facebook Live, YouTube, and online sales, are also important. Meanwhile, the needs for second career capability development in the retired industrial technique instructors show are significantly high in both overall and individual compositions: knowledge, skills, and desirable characteristics. Gender, age, education level, and work experience of the instructors do not significantly affect the needs for second career capability development. Study of the relationship between each composition shows positive results with the statistical significance of 0.01. Therefore, the second career capability development in digital economy era should be supported and encouraged not only for retired industrial technique instructors, but also for retirees in government, private, and public sectors.

Keywords: Competency Development, Industrial Technician Teachers, Supplementary Careers, Digital Economy

1. บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยกำลังเปลี่ยนผ่านจากสังคมสูงวัย เป็นสังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ โดยมีสัดส่วนประชากรสูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตรงกันข้ามกับประชากรในวัยแรงงานและวัยเด็กที่มีแนวโน้มลดลง ข้อมูลจากสถิติทางการทะเบียนของกรมการปกครอง พ.ศ. 2561 ประเทศไทย มีประชากรประมาณ 64.82 ล้านคน มีผู้สูงอายุประมาณ 10.67 ล้านคน อัตราส่วนผู้สูงอายุร้อยละ 16.46 อัตราส่วนพึ่งพิงประมาณร้อยละ 40 ซึ่งหมายถึง มีกำลังแรงงาน 2.5 คนต่อภาระที่ต้องดูแลผู้สูงอายุและเด็ก 1 คน และจากผลการคาดประมาณประชากร (ฉบับปรับปรุง) พบว่าประเทศไทยจะเป็นสังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ในปี พ.ศ. 2566 และอัตราการพึ่งพิงของผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 50 ซึ่งหมายถึง กำลังแรงงานลดลงเหลือ 2 คนต่อภาระที่ต้องดูแลผู้สูงอายุและเด็ก 1 คน อย่างไรก็ตาม ภายใต้อัตราการพึ่งพิงที่สูงขึ้นของประเทศไทย ยังต่ำกว่าประเทศอื่นในภูมิภาคเอเชียที่ได้ก้าวเข้าสู่สังคมสูงวัย และประเทศไทยใช้เวลาเปลี่ยนจากสังคมสูงวัยไปเป็นสังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ในระยะเวลาที่รวดเร็ว ดังนั้นผลกระทบจากการเปลี่ยนผ่านสู่สังคมสูงวัยของประเทศไทยจึงอาจจะรวดเร็วและรุนแรงกว่าในหลายประเทศ ทั้งในด้านการเติบโตทางเศรษฐกิจ ตลาดแรงงานและผลกระทบอีกหลายด้าน [1]

กำลังคนของภาครัฐที่เป็นกลุ่มผู้สูงอายุในอนาคต (หรือผู้สูงอายุสำรองที่มีอายุ 50-59 ปี) และกลุ่มผู้เกษียณอายุราชการ (อายุ 60 ปีขึ้นไป) โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการครู (ครูช่างอุตสาหกรรม) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งต่างก็เป็นผู้ที่กำลังเข้าสู่ผู้สูงอายุ และเป็นผู้สูงอายุอย่างเต็มรูปแบบที่มีความประสงค์จะทำงานต่อจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์สำหรับงานที่จะทำต่อไป จากสถิติจำนวนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เกษียณอายุราชการ ปี พ.ศ. 2562-2566 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า ในปี พ.ศ. 2564 มีครูที่เกษียณอายุราชการ จำนวน 784 คน เมื่อพิจารณาจำนวนครูช่างอุตสาหกรรมผู้เกษียณอายุที่อยู่ในสถานศึกษา สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน

ทั้งสิ้น 25 คน [2]

จากรายงานการสำรวจการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ. 2562 และ พ.ศ. 2563 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า ผู้สูงอายุ (อายุ 60 ปีขึ้นไป) มีการใช้อินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 18.6 และ 33.3 และมีการใช้คอมพิวเตอร์ ร้อยละ 2.1 และ 2.8 ของผู้สูงอายุทั้งหมดตามลำดับ เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในยุคสังคมดิจิทัล [3] ซึ่งผู้สูงอายุในยุคดิจิทัลนั้น นอกจากต้องเอาใจใส่ในความแตกต่างทางกายภาพโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการดูแลสุขภาพที่จะต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างมากด้วยแล้ว ผู้สูงอายุยังมีความต้องการพื้นฐานที่ไม่แตกต่างจากคนในวัยอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นความต้องการทางสังคมหรือการมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ รวมทั้งการสร้างรายได้ สร้างอาชีพตามความเหมาะสมของวัยและประสบการณ์ที่มีอยู่ การมีรูปแบบในการใช้ชีวิตที่มีคุณภาพ เกิดประโยชน์กับชุมชนและสังคม ซึ่งในสังคมดิจิทัลนั้นการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของผู้สูงอายุมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความสุขที่ดี มีกิจกรรมที่สอดคล้องเหมาะสม มีพื้นที่ในการถ่ายทอดองค์ความรู้และประสบการณ์ ตลอดจนความสามารถในการสร้างรายได้ในยุคเศรษฐกิจดิจิทัลบนพื้นฐานของการใช้งานเทคโนโลยีอย่างรู้เท่าทัน และการเข้าถึงข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นประโยชน์

จากรายงานการเสริมทักษะอาชีพใหม่หรืออาชีพทางเลือก และรายได้ของผู้สูงอายุในประเทศไทยของสมาพันธ์ผู้สูงอายุระดับชาติปี พ.ศ. 2564 ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับผู้สูงอายุ พบว่า การพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้สูงอายุ ควรเริ่มต้นกับกลุ่มผู้สูงอายุสำรองเพื่อเตรียมการสำหรับอนาคต (หรือผู้สูงอายุสำรองที่มีอายุ 50-59 ปี) ควบคู่ไปกับกลุ่มผู้เกษียณอายุราชการ (อายุ 60 ปีขึ้นไป) นอกจากนั้น จากผลการศึกษาทักษะในการใช้งานคอมพิวเตอร์ของผู้สูงอายุ พบว่ามีทักษะการใช้งานคอมพิวเตอร์ในการคัดลอกข้อความ และการส่งอีเมลพร้อมไฟล์แนบได้ในระดับน้อย (น้อยกว่าร้อยละ 10) ถึงแม้จะเป็นงานในลักษณะพื้นฐาน ส่วนทักษะการใช้งานอินเทอร์เน็ตนั้น ผู้สูงอายุมีทักษะความชำนาญเป็นอย่างมากโดยเฉพาะการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Network) เช่น เฟซบุ๊ก (Facebook) ไลน์ (Line) ทวิตเตอร์ (Twitter) อินสตาแกรม (Instagram)

บทควาณวิจัย

ความต้องการพัฒนาสมรรถนะของกลุ่มครูช่างอุตสาหกรรมผู้เกษียณอายุ
ให้สามารถประกอบอาชีพเสริมในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

และการใช้โทรศัพท์ผ่าน Internet (VoIP) เช่น การโทรศัพท์ผ่านเฟซบุ๊ก (Facebook) ไลน์ (Line) และ Video call เป็นต้น อย่างไรก็ตามยังพบว่าการใช้งานที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมต่าง ๆ ทั้งด้านการเงิน การขาย และการลงทะเบียนต่าง ๆ สัดส่วนของผู้สูงอายุที่ดำเนินการได้ลดลง กล่าวคือ ผู้สูงอายุสำรองจะมีการใช้งานดังกล่าวอยู่ประมาณร้อยละ 10-15 ส่วนผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป มีการใช้งานดังกล่าวไม่ถึงร้อยละ 5 ของผู้สูงอายุทั้งหมด [4]

นอกจากนั้น จากผลการศึกษาวิจัยและพัฒนาโมเดลการพัฒนาอีคอมเมิร์ซและการพัฒนาศักยภาพชุมชนด้วยอีคอมเมิร์ซ โดยมูลนิธิอาสาเพื่อนพึ่ง (ภาฯ) ยามยาก สภากาชาดไทย พบว่า ผู้ประกอบการชุมชนมีข้อจำกัดหลายประการ ได้แก่ ขาดทักษะการปรับใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลในการทำธุรกิจออนไลน์ ขาดความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างคอนเทนต์เพื่อการเสนอขายสินค้าให้มีความน่าสนใจ และขาดความรู้ในข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทำอีคอมเมิร์ซ ซึ่งต้องได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาความรู้ ความเข้าใจทางด้านอีคอมเมิร์ซในการต่อยอดและขยายผลในการดำเนินธุรกิจของชุมชน เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองเติบโตอย่างมีคุณภาพ [5]

จากสภาพปัญหาและความจำเป็นของการพัฒนาครูช่างอุตสาหกรรมผู้เกษียณอายุในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในยุคเศรษฐกิจดิจิทัลมีความสำคัญอย่างยิ่ง เป็นการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุให้สมบูรณ์ในทุกมิติของการใช้ชีวิต ทั้งสุขภาพ กิจกรรมทางสังคม รวมถึงการสร้างรายได้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิจัย เรื่อง ความต้องการพัฒนาสมรรถนะของกลุ่มครูช่างอุตสาหกรรมผู้เกษียณอายุให้สามารถประกอบอาชีพเสริมในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเป็นพลังในการขับเคลื่อนประเทศ มีการทำงานหลังเกษียณผ่านการเสริมทักษะการดำรงชีวิตทักษะอาชีพในการหารายได้โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพและมีความเหมาะสมกับศักยภาพสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมั่นคง และมีคุณภาพชีวิตที่ดีต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาสมรรถนะของกลุ่มครูช่างอุตสาหกรรมผู้เกษียณอายุให้สามารถประกอบอาชีพเสริมในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

2.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะ ด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะ (Skills) และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Attributes) ของความต้องการพัฒนาสมรรถนะของกลุ่มครูช่างอุตสาหกรรมผู้เกษียณอายุให้สามารถประกอบอาชีพเสริมในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูช่างอุตสาหกรรมที่เกษียณอายุตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560 ถึงปี พ.ศ. 2564 จำนวน 41 คน และกลุ่มครูช่างอุตสาหกรรมที่จะเกษียณอายุตั้งแต่ปี พ.ศ. 2565 ถึงปี พ.ศ. 2569 จำนวน 83 คน รวมทั้งหมดจำนวน 124 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง และมีความสมัครใจในการเข้าร่วมให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะ (Skills) และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Attributes) ตามแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะ (Competency) ของ McClelland [6]

3.3 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การศึกษาแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ และประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม รวมทั้งแนวคิด Active Ageing ขององค์การอนามัยโลกอธิบายถึงองค์ประกอบสำคัญของการเป็นผู้สูงอายุ และแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะ (Competency) ของ McClelland (1973) มาเป็นกรอบในการสร้างแบบสอบถามในการวิจัย

2) สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาสมรรถนะของกลุ่มครูช่างอุตสาหกรรมผู้เกษียณอายุให้สามารถประกอบอาชีพเสริมในยุคเศรษฐกิจ

ดิจิทัล แบบมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มากปานกลาง น้อย และน้อยที่สุดตามวิธีของลิเคิร์ต(Likert)[8] แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้(Knowledge) จำนวน 20 ข้อ ด้านทักษะ (Skills) จำนวน 15 ข้อ และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Attributes) จำนวน 20 ข้อ รวมทั้งหมดจำนวน 55 ข้อ โดยใช้กรอบแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะ (Competency) ของ McClelland (1973)

3) นำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมของข้อคำถาม และความเที่ยงตรง (Validity) โดยพิจารณาจากความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Index of Item Objective Congruence : IOC) พบว่ามีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80-1.00

4) นำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาสมรรถนะของกลุ่มครูช่างอุตสาหกรรมผู้เกษียณอายุให้สามารถประกอบอาชีพเสริมในยุคเศรษฐกิจดิจิทัลที่สร้างขึ้นเก็บรวบรวมข้อมูลกับครูช่างอุตสาหกรรมที่เกษียณอายุตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560 ถึงปี พ.ศ. 2564 และกลุ่มครูช่างอุตสาหกรรมที่จะเกษียณอายุตั้งแต่ปี พ.ศ. 2565 ถึงปี พ.ศ. 2569 โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง และใช้แบบสอบถามออนไลน์

5) นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมทางสถิติสำเร็จรูป โดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

6) สรุปผลการวิจัย และเสนอแนะแนวทางในความต้องการพัฒนาสมรรถนะของกลุ่มครูช่างอุตสาหกรรมผู้เกษียณอายุให้สามารถประกอบอาชีพเสริมในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังผู้บริหารสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อสั่งการให้ครูช่างอุตสาหกรรมที่เกษียณอายุตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560 ถึงปี พ.ศ. 2564 จำนวน 41 คน และกลุ่มครูช่างอุตสาหกรรมที่จะเกษียณอายุตั้งแต่ปี พ.ศ. 2565

ถึงปี พ.ศ. 2569 จำนวน 83 คน รวมทั้งหมดจำนวน 124 คน และผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และบางส่วนส่งผ่านลิงค์ของแบบสอบถามออนไลน์ (Google Form) จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ (SPSS) ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลปรากฏว่าได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา และจากการตอบแบบสอบถามออนไลน์ (Google Form) จำนวนทั้งสิ้น 116 คน ดังนั้นจึงคิดเป็นร้อยละ 93.54

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน ประสบการณ์ในการสอนด้านคอมพิวเตอร์/เทคโนโลยี และกลุ่มครูช่างอุตสาหกรรม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2) ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการการพัฒนาสมรรถนะของกลุ่มครูช่างอุตสาหกรรมผู้เกษียณอายุให้สามารถประกอบอาชีพเสริมในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ได้แก่ ด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะ (Skills) และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Attributes) ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3) การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation : r_{xy}) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะ ด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะ (Skills) และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Attributes) ของความต้องการพัฒนาสมรรถนะของกลุ่มครูช่างอุตสาหกรรมผู้เกษียณอายุให้สามารถประกอบอาชีพเสริมในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

4. ผลการวิจัย

4.1 ผลการศึกษาความต้องการพัฒนาสมรรถนะของกลุ่มครูช่างอุตสาหกรรมผู้เกษียณอายุให้สามารถประกอบอาชีพเสริมในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล โดยภาพรวมและรายด้าน ปรากฏดังตารางที่ 1 และรายชื่อ ปรากฏดังตารางที่ 2

บทควาณวิจัย

ความต้องการพัฒนาสมรรถนะของกลุ่มครูช่างอุตสาหกรรมผู้เกษียณอายุ
ให้สามารถประกอบอาชีพเสริมในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการพัฒนาสมรรถนะของกลุ่มครูช่างอุตสาหกรรมผู้เกษียณอายุ
ให้สามารถประกอบอาชีพเสริมในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล โดยภาพรวม และรายด้าน ตามความคิดเห็นของกลุ่มครูช่าง
อุตสาหกรรม (N=116)

ความต้องการพัฒนาสมรรถนะของ กลุ่มครูช่างอุตสาหกรรม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความต้องการ	ลำดับ ความสำคัญ
ด้านความรู้ (Knowledge)	4.04	0.54	มาก	2
ด้านทักษะ (Skills)	4.07	0.48	มาก	1
ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Attributes)	4.02	0.57	มาก	3
โดยภาพรวม	4.05	0.43	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มครูช่างอุตสาหกรรมที่เป็น
กลุ่มตัวอย่าง ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนา
สมรรถนะของกลุ่มครูช่างอุตสาหกรรมผู้เกษียณอายุให้
สามารถประกอบอาชีพเสริมในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล โดยภาพ
รวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน
โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่า ด้านทักษะ
(Skills)มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านความรู้ (Knowledge)
ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Attributes) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาสมรรถนะของกลุ่มครูช่าง
อุตสาหกรรมผู้เกษียณอายุให้สามารถประกอบอาชีพเสริมในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล รายด้าน ตามความคิดเห็นของ
กลุ่มครูช่างอุตสาหกรรม (N=116)

ความต้องการพัฒนาสมรรถนะของ กลุ่มครูช่างอุตสาหกรรม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความต้องการ	ลำดับ ความสำคัญ
1. ด้านความรู้ (Knowledge)				
1.1 การสร้างคอนเทนต์ที่น่าสนใจและเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย	4.55	0.58	มากที่สุด	1
1.2 การใช้ Facebook Marketing ในการส่งเสริม e-Business	4.49	0.55	มาก	2
1.3 เทคนิควิธีการถ่ายภาพสินค้าให้สวยงาม	4.40	0.64	มาก	3
2. ด้านทักษะ (Skills)				
2.1 วิธีการใช้ Facebook Marketing ในการส่งเสริมธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์ (e-Business)	4.47	0.60	มาก	1
2.2 วิธีการใช้เครื่องมือพื้นฐานของการตลาดผ่านสื่อสังคมออนไลน์	4.34	0.65	มาก	2
2.3 วิธีการโพสต์ขายสินค้าในรูปแบบคลิปวิดีโอ การถ่ายภาพ การตกแต่งภาพให้สวยงาม	4.32	0.63	มาก	3
3. ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Attributes)				
3.1 ความกล้าคิด กล้าทำสิ่งใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและบุคคลอื่น	4.17	0.84	มาก	1
3.2 ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายได้เป็นอย่างดี	4.16	0.85	มาก	2
3.3 ความอ่อนน้อมถ่อมตน	4.13	0.91	มาก	3

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มครูช่างอุตสาหกรรมที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการพัฒนาสมรรถนะของกลุ่มครูช่างอุตสาหกรรมผู้เกษียณอายุให้สามารถประกอบอาชีพเสริมในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล 3 ลำดับแรก คือ ด้านความรู้ (Knowledge) พบว่า ลำดับที่ 1 การสร้างคอนเทนต์ที่น่าสนใจและเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับที่ 2 การใช้ Facebook Marketing ในการส่งเสริม e-Business ลำดับที่ 3 เทคนิควิธีการถ่ายภาพสินค้าให้สวยงาม ซึ่งลำดับที่ 2 และ ลำดับที่ 3 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านทักษะ (Skills) พบว่า ลำดับที่ 1 วิธีการใช้ Facebook Marketing ในการส่งเสริมธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์ (e-Business) ลำดับที่ 2 การใช้เครื่องมือพื้นฐานของการตลาดผ่านสื่อสังคมออนไลน์ และลำดับที่ 3 วิธีการโพสต์ขายสินค้าในรูปแบบคลิปวิดีโอ

การถ่ายภาพ การตกแต่งภาพให้สวยงาม ซึ่งทุกข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Attributes) พบว่า ลำดับที่ 1 ความกล้าคิด กล้าทำสิ่งใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและบุคคลอื่น ลำดับที่ 2 ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายได้เป็นอย่างดี และ ลำดับที่ 3 ความอ่อนน้อมถ่อมตน ซึ่งทุกข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

4.2 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะ (Skills) และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Attributes) ของความต้องการพัฒนาสมรรถนะของกลุ่มครูช่างอุตสาหกรรมผู้เกษียณอายุให้สามารถประกอบอาชีพเสริมในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของกลุ่มครูช่างอุตสาหกรรมผู้เกษียณอายุให้สามารถประกอบอาชีพเสริมในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของกลุ่มครูช่างอุตสาหกรรมผู้เกษียณอายุให้สามารถประกอบอาชีพเสริมในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล		ด้านความรู้ (Knowledge)	ด้านทักษะ (Skills)	ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Attributes)
ด้านความรู้ (Knowledge)	Pearson Correlation	1	0.727**	0.590**
	Sig. (2tailed)		0.000	0.000
ด้านทักษะ (Skills)	Pearson Correlation		1	0.645**
	Sig. (2tailed)			0.000
ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Attributes)	Pearson Correlation			1
	Sig. (2tailed)			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 3 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะ (Skills) และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Attributes) ทุกด้านมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยสมรรถนะ ด้านความรู้ (Knowledge) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับด้านทักษะ (Skills) และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Attributes) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมี

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.727 และ 0.590 และสมรรถนะด้านทักษะ (Skills) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Attributes) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.645

5.สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล

1) กลุ่มครูช่างอุตสาหกรรมที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีความต้องการพัฒนาสมรรถนะให้สามารถประกอบอาชีพเสริมในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล โดยภาพรวม และรายด้าน อยู่ในระดับมาก ส่วนรายข้อ พบว่า มีความต้องการพัฒนาสมรรถนะ 3 ลำดับแรก ได้แก่ ด้านความรู้ (Knowledge) พบว่า ลำดับที่ 1 การสร้างคอนเทนต์ที่น่าสนใจและเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับที่ 2 การใช้ Facebook Marketing ในการส่งเสริม e-Business ลำดับที่ 3 เทคนิควิธีการถ่ายภาพสินค้าให้สวยงาม ซึ่งลำดับที่ 2 และ ลำดับที่ 3 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านทักษะ (Skills) พบว่า ลำดับที่ 1 วิธีการใช้ Facebook Marketing ในการส่งเสริมธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์ (e-Business) ลำดับที่ 2 วิธีการใช้เครื่องมือพื้นฐานของการตลาดผ่านสื่อสังคมออนไลน์ และลำดับที่ 3 วิธีการโพสต์ขายสินค้าในรูปแบบคลิปวิดีโอ การถ่ายภาพ การตกแต่งภาพให้สวยงาม ซึ่งทุกข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Attributes) พบว่า ลำดับที่ 1 ความกล้าคิด กล้าทำสิ่งใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและบุคคลอื่น ลำดับที่ 2 ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายได้เป็นอย่างดี และ ลำดับที่ 3 ความอ่อนน้อมถ่อมตน ซึ่งทุกข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับทฤษฎีของ McClelland [6] กล่าวว่า สมรรถนะเป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะอื่น ๆ ที่ทำให้บุคคลสร้างผลงานได้โดดเด่นในองค์กร สอดคล้องกับ K. Thongprasit [7] ได้วิจัยการพัฒนาารูปแบบศักยภาพของผู้รับผิดชอบด้านการจัดการพลังงานในโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอภายใต้การควบคุมของกระทรวงพลังงาน ผลการวิจัยพบว่า ผู้รับผิดชอบด้านการจัดการพลังงานมีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบศักยภาพของผู้รับผิดชอบด้านการจัดการพลังงานในโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอภายใต้การควบคุมของกระทรวงพลังงาน โดยภาพรวม และรายด้านทุกด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับมาก นอกจากนั้นผลการวิจัยยังพบว่า ศักยภาพของผู้รับผิดชอบด้านการ

จัดการพลังงานในโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ ภายใต้การควบคุมของกระทรวงพลังงาน ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ประกอบด้วย องค์ประกอบย่อย 6 องค์ประกอบ โดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ 1) มีการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รองลงมา คือ 2) มีมนุษยสัมพันธ์และสามารถเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้เป็นอย่างดี 3) มีระเบียบวินัย และปฏิบัติตามกฎระเบียบขององค์กร 4) มีความซื่อสัตย์ และอดทน 5) มีความทุ่มเท อุทิศตน และเวลาในการทำงาน และ 6) มีความอ่อนน้อมถ่อมตนต่อผู้บริหารและผู้ที่อาวุโสกว่า สอดคล้องกับอารีย์ [9] ได้วิจัยรูปแบบสมรรถนะเพื่อการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลของผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สมรรถนะด้านความรู้ (Knowledge) เพื่อการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลของผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีจำนวนตัวแปรทั้งหมด 10 ตัวแปร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายตัวแปรหรือรายประเด็น พบว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรที่อยู่ในระดับปานกลาง 5 อันดับแรก โดยเรียงอันดับจากตัวแปรที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ตัวแปรที่ 5 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์เคลื่อนที่ เช่น แท็บเล็ตและโทรศัพท์มือถือ รองลงมา คือ ตัวแปรที่ 4 ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตสำหรับการติดต่อสื่อสาร พูดคุยกับญาติพี่น้องและเพื่อน ๆ ตัวแปรที่ 2 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตและอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ตัวแปรที่ 10 ความรู้เกี่ยวกับการบันทึกรูปภาพจากเว็บไซต์และการเปิดดูรูปภาพที่บันทึกไว้ และตัวแปรที่ 7 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้งานอีเมล (e-mail) บนอินเทอร์เน็ต ส่วนค่าคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรที่อยู่ในระดับน้อย มีจำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรที่ 6 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำธุรกรรมด้านการเงินกับทางธนาคารบนอินเทอร์เน็ต และตัวแปรที่ 8 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันภัยจากการถูกหลอกลวงบนอินเทอร์เน็ต ตามลำดับ และสอดคล้องกับสอดคล้องกับ K. Thongprasit. [11] ได้วิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาศักยภาพกำลังคนในภาคอุตสาหกรรมการผลิตและบริการ เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) : กรณีศึกษาเขตประกอบการอุตสาหกรรม ในจังหวัดระยอง พบว่า ผู้บริหารสถานประกอบการในอุตสาหกรรมเป้าหมายใหม่ (S-Curve) เขตพัฒนาพิเศษ

ภาคตะวันออก (EEC) ของเขตประกอบการอุตสาหกรรมในจังหวัดระยอง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาศักยภาพกำลังคนในภาคอุตสาหกรรมการผลิตและบริการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) : กรณีศึกษาเขตประกอบการอุตสาหกรรมในจังหวัดระยอง โดยภาพรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะ (Skills) และ ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Attributes) อยู่ในระดับมาก

2) ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะ (Skills) และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Attributes) ของความต้องการพัฒนาสมรรถนะของกลุ่มครูช่างอุตสาหกรรมผู้เกษียณอายุให้สามารถประกอบอาชีพเสริมในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะ (Skills) และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Attributes) ทุกด้านมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยสมรรถนะด้านความรู้ (Knowledge) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับด้านทักษะ (Skills) และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Attributes) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.727 และ 0.590 และสมรรถนะด้านทักษะ (Skills) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Attributes) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.645 กล่าวคือ ถ้าครูช่างอุตสาหกรรมมีสมรรถนะด้านความรู้สูงจะส่งผลให้มีสมรรถนะด้านทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามไปด้วย สอดคล้องกับ Boyatzis [10] ให้คำจำกัดความว่า สมรรถนะ คือ คุณลักษณะพื้นฐาน (Underlying Characteristic) ของบุคคลซึ่งได้แก่ แรงจูงใจ (Motive) อุปนิสัย (Trait) ทักษะ (Skill) จินตภาพส่วนตน (Self-image) หรือบทบาททางสังคม (Social Role) หรือองค์ความรู้ (Body of Knowledge) ซึ่งบุคคลจำเป็นต้องนำไปใช้ในการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิผลที่เหนือกว่ามาตรฐาน สอดคล้องกับกุลทรัพย์ [7] ให้ความหมาย การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หมายถึง กระบวนการที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้และการพัฒนาในด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะ และทัศนคติ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมที่ดียิ่งขึ้น สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

โดยการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์นั้นจะผ่านกระบวนการฝึกอบรม การศึกษา และการพัฒนา เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับบุคลากรในการปฏิบัติงานในอนาคต และเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันและความเติบโตขององค์กร

5.2 ข้อเสนอแนะ

1) ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ควรนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปกำหนดเป็นนโยบายพร้อมจัดทำหลักสูตรการพัฒนาสมรรถนะของครูช่างอุตสาหกรรมและบุคลากรทางการศึกษาที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ให้สามารถประกอบอาชีพเสริมในยุคเศรษฐกิจดิจิทัลก่อนที่จะเกษียณอายุ

1.2) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน และกรมกิจการผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ควรนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ในการจัดทำโครงการส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะของครูช่างอุตสาหกรรมและบุคลากรทางการศึกษาที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา รวมทั้งผู้สูงอายุที่มีความต้องการพัฒนาด้านความรู้เกี่ยวกับด้านความรู้ ได้แก่ การสร้างคอนเทนต์ให้น่าสนใจและเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย การใช้ Facebook Marketing เทคนิควิธีการถ่ายภาพสินค้าให้สวยงาม ด้านทักษะ ได้แก่ วิธีการใช้ Facebook Marketing วิธีการใช้เครื่องมือพื้นฐานของการตลาดผ่านสื่อสังคมออนไลน์ และวิธีการโพสต์ขายสินค้าในรูปแบบคลิปวิดีโอ การถ่ายภาพ การตกแต่งภาพให้สวยงาม ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่ ความกล้าคิด กล้าทำสิ่งใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและบุคคลอื่น ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายได้เป็นอย่างดีและความอ่อนน้อมถ่อมตน

1.3) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน ควรนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้ประกอบการผลักดันให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการจ้างงานเพื่อรองรับผู้เกษียณอายุ ให้สถานประกอบการนำไปใช้ในการกำหนดมาตรการบริหารทรัพยากรบุคคลด้านดิจิทัล ตามประเภทของธุรกิจ ลักษณะงาน จำนวนชั่วโมงในการทำงาน ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ประสิทธิภาพ สุขภาพร่างกาย และจิตใจของผู้เกษียณอายุ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เกษียณอายุมีงานทำหลังเกษียณ

บทควาณวิจัย

ความต้องการพัฒนาสมรรถนะของกลุ่มครูช่างอุตสาหกรรมคุณวุฒิเกษียณอายุ
ให้สามารถประกอบอาชีพเสริมในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

1.4) ฝ่ายบริหารที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะของกลุ่มครูช่างอุตสาหกรรมควรนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปเป็นแนวทางเพื่อส่งเสริมบุคลากรในการพัฒนาความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการประกอบอาชีพเสริมในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล โดยเฉพาะความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ การขายสินค้าออนไลน์ ทักษะด้านการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล และสามารถเพิ่มช่องทางการสร้างรายได้จากอาชีพเสริมในยุคดิจิทัลได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิตหลังเกษียณอายุราชการได้อย่างยั่งยืน

2) ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1) ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาสมรรถนะของกลุ่มครูในสาขาอื่น ๆ ที่จะเกษียณอายุและผู้ที่เกษียณอายุให้สามารถประกอบอาชีพเสริมในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล โดยบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษาเพื่อให้เป็นรูปธรรมและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

2.2) ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรทั่วไปที่สนใจในการประกอบอาชีพเสริมในยุคเศรษฐกิจดิจิทัลเพื่อสร้างโอกาสทางสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้ที่จะเกษียณอายุและผู้ที่เกษียณอายุให้สามารถมีอาชีพเสริมหลังเกษียณอายุ

เอกสารอ้างอิง

- [1] สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). รายงานการศึกษาผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร และข้อเสนอแนะเชิงนโยบายต่อการพัฒนาประเทศจากผลการคาดประมาณประชากรของประเทศไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร.
- [2] สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2564). [ออนไลน์]. สรุปจำนวนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เกษียณอายุราชการ. [สืบค้นเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2564]. จาก <https://otepc.go.th>
- [3] สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2563). สำรวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน

พ.ศ. 2563. กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.

- [4] สมัชชาผู้สูงอายุระดับชาติ. (2564). [ออนไลน์]. การเสริมทักษะอาชีพใหม่หรืออาชีพทางเลือก และรายได้ของผู้สูงอายุในประเทศไทย. [สืบค้นเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2564]. จาก <https://opec.go.th/dop-book-2564/>
- [5] สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (สพธอ.) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. (2564). แนวทางสินค้าออนไลน์: จากชุมชนสู่คนไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. นครราชสีมา: ยืนหยัดชัดเจน.
- [6] D.C. McClelland. (1973). "Testing for Competence Rather Than for Intelligence." American Psychologists. Vol.17 : 1-14.
- [7] K. Thongprasit. Competency Development for Personnel Responsible for Energy Management in Textile Industry under the Ministry of Energy. Ph.D. thesis, Industrial Business and Human Resource Development, Graduate School, King Mongkut's University of Technology North Bangkok, 2020. (in Thai).
- [8] ธานีธร ศิลป์จารุ. (2560). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS. พิมพ์ครั้งที่ 17. กรุงเทพมหานคร: บิซิเนสอาร์แอนด์ดี.
- [9] อารีย์ มัยยพงษ์. (2561). รูปแบบสมรรถนะเพื่อการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลของผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร. คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- [10] Boyatzis, R.E. (1982). The Competent Manager: A model for Effective Performance. New York : John Wiley & Sons.
- [11] K. Thongprasit. (2022). Approaches for competency development of workforces in the manufacturing and service industry sector, eastern economic corridor (EEC): A case study of industrial land in Rayong province in Thailand. Journal of Management Information and Decision Sciences, 25(3), 1-18.